

med 200 Pladser, og jeg paaviste, hvor nødvendigt det vilde være, at vi fik en Revision af Børneloven. Kriminaliteten mellem Børn og unge Mennesker er nemlig saa stærkt voksende, at alle de Anstalter og Hjem, der skulde tage sig af de forbryderske og forsømte Børn og unge Mennesker, er mere end overfyldte, alle Rammer er sprængte, det er umuligt at efterkomme de Paabud, der er givne i Loven af 1905. Det er nødvendigt, at der skaffes Plads; det kan ikke forsvares, at vi forsømmer vor Ungdom, som vi hidtil har gjort. Det er et Spørgsmaal, synes jeg, som er af en saa alvorlig Natur, da det gælder vore Børn og vor Ungdom, at vi ikke har Ret til at skyde det til Side. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at et saadant Lovforslag langt mere maatte tage Sigte paa forebyggende Foranstaltninger, end Tilfældet er med den nuværende Børnelov af 1905. Denne Lov er nærmest helbredende og søger at rette det, som er blevet skævt, at faa dem, som er kommet ind paa daarligere Veje, ind paa gode Veje. Men det, som vi nu, synes jeg, særlig skulde henvende vor Opmærksomhed paa, er Foranstaltninger af forebyggende Art. Nu begynder vi først at tage os af Børnene og de unge, naar det er gaaet galt med dem; først naar de er kommet saa dybt ned, at de falder ind under Straffeloven, tager man sig af dem og anbringer dem paa vore Opdragelsesanstalter og -hjem. Hvis vi paa et tidligere Tidspunkt tog os af Børnene, hvis vi havde vor Opmærksomhed henvendt paa at forebygge, at de kom ind paa de gale Veje, vilde vi undgaa at komme til at tage os af mange af dem i en senere Alder, naar det i Virkeligheden er blevet for sent. En Revision af Børneloven maa gaa ud paa, at der kan drages Omsorg for Børnene fra smaa af, saaledes at den Moder, som paa Grund af erhvervsmæssigt Arbejde er tvunget til at forlade sit lille Barn, faar et Sted, hvor hun med Tryghed kan bringe dette lille Barn hen, f. Eks. i en Vuggestue, og at større Børn kan bringes hen i Asyl, medens Fæderen og Moderen er ude for at erhverve Opholdet til Familien. Der maa oprettes Fritidshjem, hvor Børnene, naar de forlader Skolen, kan tilbringe Tiden under trygge og gode Forhold, og vi maa have gode Dagarbejdsskoler med Legepladser med Opsyn. Man vil derved forebygge meget af det onde, som nu sker med Børnene, og man vil opnaa, at mangfoldige, som nu kommer paa Afveje, vil kunne

reddes. Det vilde, synes jeg, være et saa ubetaleligt Gode, at det fortjener al Opmærksomhed, og der bør bringes Ofre derfor. Nu koster Anbringelsen af en Dreng, naar det er gaaet galt for ham, og han er kommet paa Kant med Straffeloven, paa en Statsopdragelsesanstalt som f. Eks. Braaskovgaard ca. 1200 Kr. om Aaret. Det er jo en uhyre Udgift, Staten her maa paatage sig blot for en enkelt Drengs Skyld. Det vilde have været langt bedre, om man havde gjort noget for denne Dreng fra lille af, saa vilde man have reddet ham; det havde ikke alene været et stort Gode for Drengen selv, men ogsaa for hans Forældre og endelig for hele Samfundet, om der var skredet ind i Tide.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister, som denne Sag om en Revision af Børneloven vel maa henføres til . . . ja, den højtærede Justitsminister peger paa sig selv, han mener maaske, at det er ham, denne Sag henhører under. Det kan godt være, at det er noget tvivlsomt, hvor disse Spørgsmaal egentlig hører hen. Først var det saaledes, at de hørte under Justitsministeriet, saa blev de henlagt under Indenrigsministeriet, og i Øjeblikket er de henlagte under Undervisningsministeriet, dog ikke helt, idet vore Optagelseshjem endnu sorterer under Justitsministeriet. Det er for Resten et Spørgsmaal, vi har haft fremme til Forhandling i Finansudvalget med den højtærede Justitsminister, thi vi finder det højest mærkværdigt, at Optagelseshjemmene skal henhøre under Justitsministeren, og at de ikke, ligesom Opdragelsesanstalterne og Børnehjemmene og hele den øvrige Børneforsorg, er henlagte under Undervisningsministeriet. Nu er det f. Eks. saaledes, at en Dreng, der har forset sig mod vore Love og bliver betinget benaadet ved en Domstol, derefter bliver anbragt paa et Optagelseshjem, som hører under Justitsministeriet, men naar han har været der i 14 Dage eller 1 Maaned eller 2 Maaneder, eller hvor længe det nu er, kommer han over paa en af vore Opdragelsesanstalter, og saa kommer han ind under Undervisningsministeriet. Det vilde dog være langt naturligare, om ogsaa Optagelseshjemmene hørte ind under Undervisningsministeriet. Det er imidlertid et underordnet Spørgsmaal, hvilken Minister det skal være, der skal fremsætte Forslag til en Revision af Børneloven. Det vigtigste er, at det kommer frem, og jeg vil altsaa henstille til Regeringen, at det maa komme frem saa hurtigt, at vi i indevæ-